

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Europejskiego Banku Centralnego „Regulacja usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu”

COM(2010) 301 wersja ostateczna

(2011/C 107/04)

Sprawozdawca: **Edgardo Maria IOZIA**

Dnia 2 czerwca 2010 r. Komisja, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Europejskiego Banku Centralnego „Regulacja usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu”

COM(2010) 301 wersja ostateczna.

Sekcja Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 1 lutego 2011 r.

Na 469. sesji plenarnej w dniach 16–17 lutego 2011 r. (posiedzenie z 16 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 164 głosami – 1 osoba się od głosu wstrzymała się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 „Konieczne jest podjęcie wzmożonych działań w dziedzinie nadzoru międzynarodowego. Można mieć najlepsze przepisy na świecie, ale jeśli ich wdrażanie nie będzie nadzorowane, to okażą się one bezużyteczne”⁽¹⁾.

1.2 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji i uznaje, że nowa regulacja rynków finansowych jest niezwykle istotnym instrumentem służącym ponownemu ożywieniu zrównoważonej gospodarki.

1.3 EKES jest zdania, że kwestiom tym poświęca się coraz mniej uwagi oraz że poszczególne państwa w różny sposób postrzegają potrzebę natychmiastowego przedsięwzięcia odpowiednich środków. Co więcej, potrzeba ta nie wydaje się już wspólnym priorytetem.

1.4 EKES podkreśla i przypomina znaczenie zdwojenia wysiłków oraz osiągnięcia międzynarodowego porozumienia. Niemniej jednak jego zdaniem istotne i niezbędne jest szybkie i pomyślne zakończenie trybu postępowania obranego przez same instytucje europejskie, a nie porzucenie go na rzecz porozumień międzynarodowych, które pozostają dalekie od osiągnięcia, o czym niedawno znów mogliśmy się, niestety, przekonać.

1.5 EKES pozytywnie ocenia zaproponowane środki i oczekuje tych, które są wciąż jeszcze finalizowane, jak planowany przegląd dyrektywy MiFID – istotny dla zapewnienia solidności i przejrzystości rynków oraz zaufania inwestorów. W stosownym czasie EKES zostanie wezwany do przedstawienia swoich uwag na temat tegoż przeglądu.

1.6 EKES wspiera wysiłki Komisji zmierzające do zakończenia procesu legislacyjnego. Komisja mogłaby powierzyć EKES-owi zadanie promowania na szczeblu krajowym wniosków, które są obecnie przedmiotem dyskusji, oraz późniejszych projektów rozporządzeń wśród organizacji społecznych i gospodarczych oraz organizacji zapewniających ochronę konsumentom usług finansowych.

1.7 Stany Zjednoczone w znacznym stopniu przyczyniły się do nadania tempa działaniom w tej dziedzinie poprzez obwieszczenie ustawy Dodd-Frank regulującej amerykańskie rynki finansowe. Ustawa ta położyła podwaliny pod osiągnięcie większej konwergencji na całym świecie. Reguluje ona wiele kwestii jedynie poprzez określenie ram prawnych, pozostawiając ustalenie ostatecznej formy przepisów w gestii właściwych władz lub umożliwiając późniejszą pracę nad szczegółami. Jeśli zaś chodzi o Komisję Europejską, poszczególne przepisy są już szczegółowo opracowane. Obydwa podejścia powinny w rezultacie prowadzić do osiągnięcia takich samych celów.

1.8 EKES z zadowoleniem przyjmuje niektóre innowacyjne wybory dokonane w ramach ustawodawstwa amerykańskiego i proponuje Komisji dokładne zbadanie propozycji mającej na celu ustanowienie organu zapewniającego ochronę konsumenta usług finansowych. Zdaniem EKES-u należałoby ocenić, czy taki organ nie powinien jednak zajmować bardziej niezależnej pozycji.

1.9 Warto również ocenić decyzje podejmowane po drugiej stronie Atlantyku odnośnie do sposobów postępowania z instytucjami uważanymi za „zbyt duże, by upaść”, które mogą budzić pokusę nadużycia w ramach zarządzania ryzykiem. EKES zwraca się do Komisji o bardzo dokładne rozpatrzenie możliwości przedsięwzięcia podobnych środków, które wydają się surowe i zdają się zniechęcać niektórych dyrektorów instytucji finansowych do nierozsądnego i szczególnie ryzykownego postępowania i które mogą się okazać pomocne w lepszym zarządzaniu ryzykiem w instytucjach finansowych.

⁽¹⁾ Dominique Strauss-Kahn, Agadir, 1 listopada 2010 r.

1.10 Ramy regulacyjne powinny zostać zaktualizowane do 2011 r. i w pełni obowiązywać od 2013 r. Będzie to faktycznie możliwe, jeśli w tym czasie nie wystąpią żadne problemy i wszyscy będą postępować zgodnie z ustalonym harmonogramem. EKES ma jednak pewne obawy, że tak się nie stanie. Komisja powinna zwrócić się do Parlamentu Europejskiego i Rady o przyspieszenie wszystkich działań związanych z regulacją rynków finansowych. Kryzys finansowy rozpoczął się w 2007 r. i już wówczas poruszono kwestię konieczności poczynienia zdecydowanych kroków mających na celu regulację rynków. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez dyrektora MFW od tamtego czasu zmarnowano ponad dwa biliony dolarów, wiele przedsiębiorstw zbankrutowało i co najmniej trzydzieści milionów ludzi straciło pracę. Przewiduje się, że w niedalekiej przyszłości bez pracy zostanie kolejnych czterysta milionów osób. W samym sektorze finansowym pracę straciło co najmniej pół miliona ludzi na całym świecie. Ponadto cały czas odnotowuje się wzrost bezrobocia, które jeszcze bardziej się zwiększy.

1.11 EKES wzywa do wprowadzenia kompleksowej, skutecznej i wyważonej regulacji. W celu uniknięcia niekorzystnych skutków EKES zaleca przeprowadzenie dogłębnej analizy wszystkich inicjatyw regulacyjnych pod kątem środków niezbędnych dla systemu finansowego i rynku kapitałowego. Stabilny i skuteczny system powinien sprzyjać stabilności finansowej i płynności gospodarki realnej.

1.12 Społeczeństwo obywatelskie na szczeblu europejskim i krajowym musi nadal domagać się od władz i organów publicznych szybkiego przyjęcia nowych przepisów w sektorze finansowym. Komisja mogłaby wyznaczyć EKES-owi zadanie uzasadniania w państwach członkowskich potrzeby podjęcia szybkich i całościowych decyzji w sprawie regulacji rynków finansowych; mogłoby to odbywać się w ramach lokalnych inicjatyw publicznych, w których uczestniczyłyby podmioty społeczne i gospodarcze oraz organizacje zapewniające ochronę konsumentów usług finansowych.

2. Komunikat Komisji

2.1 W swoim komunikacie „Regulacja usług finansowych dla zapewnienia zrównoważonego wzrostu” Komisja przedstawia osiągnięte cele i harmonogram przyszłych inicjatyw ustawodawczych oraz wyjaśnia cztery główne zasady kierujące jej pracami, a mianowicie: przejrzystość, skuteczny nadzór, wzmocnioną odporność i stabilność finansową oraz ochronę konsumenta.

2.2 „Warunkiem zrównoważonego wzrostu gospodarczego jest bezpieczniejszy, bardziej solidny, przejrzysty i odpowiedzialny system finansowy, funkcjonujący na potrzeby gospodarki i całego społeczeństwa oraz zdolny do finansowania gospodarki realnej. System taki stanowi istotne uzupełnienie starań podejmowanych przez Europę na rzecz konsolidacji finansów publicznych i realizacji reform strukturalnych, dzięki którym w przyszłości gospodarka będzie dynamicznie się rozwijać”. Zasady te służą za podstawę prac legislacyjnych Komisji.

2.3 W swoim komunikacie Komisja podsumowuje etapy, które doprowadziły – od kulminacji kryzysu we wrześniu 2008 r. – do stworzenia nowych i spójnych ram regulacyjnych.

2.4 Już w listopadzie 2008 r. ustanowiono grupę pod przewodnictwem Jacques'a de Larosièrè'a i podjęto natychmiastowe działania, np. zmieniono dyrektywę w sprawie wymogów kapitałowych i dyrektywę w sprawie systemów gwarancji depozytów. Przyjęto ponadto rozporządzenie w sprawie agencji ratingowych oraz przedstawiono dwa zalecenia dotyczące zasad wynagradzania.

2.5 Komisja przyjęła szereg wniosków zgodnych z wnioskami przedstawionymi w sprawozdaniu grupy de Larosièrè'a. Wiele z nich jest nadal omawianych przez unijne organy decyzyjne, Radę i Parlament.

2.6 Komisja domaga się przeprowadzenia zdecydowanych skoordynowanych działań legislacyjnych w celu zadbania o to, by wszystkie zaproponowane przepisy zostały rozpatrzone i transponowane do końca 2012 r.

3. Uwagi EKES-u

3.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) przedstawił swoje uwagi w różnych opiniach dotyczących przepisów, jakie Komisja zamierzała przyjąć, począwszy od pakietu zaproponowanego przez grupę de Larosièrè'a, a skończywszy na poszczególnych przepisach wynikających z tego pakietu.

3.2 Uwzględniono wiele propozycji i uwag Komitetu w odniesieniu do różnych kwestii, co przyniosło rezultaty, które wydają się właściwe i wystarczające. Nie wiadomo jednak, czy wszystkie te działania przyczynią się do przywrócenia zaufania do rynków i organów nadzoru oraz do władz publicznych, które w przeszłości w pewnym stopniu popierały model ultraliberalny w przekonaniu, że rynek ma zdolność samoregulacji. Zdudzeniu temu uległa nie tylko większość państw członkowskich, lecz także kilku wysokiej rangi urzędników Komisji Europejskiej. Rynki mają wrodzoną tendencję do irracjonalnego balansowania pomiędzy awersją do ryzyka a podejmowaniem ryzyka. Powstrzymywanie takich wahań bez jednoczesnego niszczenia rynków nie jest jednak proste.

3.3 W swoim komunikacie Komisja domyślnie uznaje błędy popełnione w przeszłości – błędy, które EKES natychmiast wskazał – oraz określa rozsądny i praktycznie kompleksowy plan działań mających na celu modyfikację struktury nadzoru, stabilności i przejrzystości rynków. Działania te mają duże znaczenie i były dotychczas – jak chętnie przyznaje Komitet – przeprowadzane właściwie.

3.4 Parlament Europejski w znacznym stopniu przyczynił się do wzbogacenia i ulepszenia projektów, czasami popierając te same zmiany, które proponował Komitet, co doprowadziło do opracowania rozporządzeń i dyrektyw, które wydają się skuteczne i spójne.

3.5 Na etapie stosowania pojawia się jednak wiele problemów. Na przykład w przypadku Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych, który nadzoruje rynek ubezpieczeń i fundusze emerytalne, niezwykle ważne jest uznanie i ochrona odrębnych cech tych dwóch sektorów; szczególne znaczenie ma w tym kontekście jednakowe traktowanie sektora dodatkowych uprawnień emerytalnych i sektora ubezpieczeń.

3.6 Rada nieoczekiwanie odegrała mniej pozytywną rolę, nakładając na Komisję obowiązek ponownego zbadania niektórych dobrych propozycji, np. w odniesieniu do organów nadzoru. Niemniej jednak to właśnie dzięki pracy Parlamentu i Komisji udało się osiągnąć zadowalający kompromis, mimo że można było podjąć więcej działań lub podjąć je wcześniej, gdyby konkretne przepisy nie naruszały zasady wzajemnego weta.

3.7 Należy jednak zadać następujące pytanie: czy zrobiono wszystko, co było konieczne, i czy działania podjęto w odpowiednim czasie?

3.8 Stany Zjednoczone z pozoru szybciej i w sposób kompleksowy odpowiedziały na apele o regulację i ochronę najsłabszych elementów rynku, tj. konsumentów, obwieszczając w dniu 21 lipca 2010 r. ustawę Dodd-Frank⁽²⁾. Oczywiście należy pamiętać o tym, że proces decyzyjny w Europie przebiega wolniej i że działania europejskie obejmują różne szczegółowe aspekty, podczas gdy prawo amerykańskie określa jedynie ramy dla przyszłych ustaw i regulacji. Ważne jest, aby procesy te przebiegały w stanie równowagi oraz w podobnym tempie, tak aby przyjąć zintegrowane podejście do nowych przepisów.

3.9 Analizując wnioski Komisji, EKES porówna dwa podejścia, oceni różne rozwiązania poszczególnych kwestii oraz rozważy praktyczne korzyści włączenia niektórych aspektów podejścia amerykańskiego do regulacji UE.

3.10 Jedną z kwestii, którą warto przeanalizować, jest utworzenie federalnego organu ochrony konsumenta (Urzędu Finansowej Ochrony Konsumentów). EKES wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowej analizy możliwości utworzenia podobnego organu w ramach europejskiego systemu prawnego.

3.10.1 Organ utworzony w Stanach Zjednoczonych podlega Rezerwie Federalnej i dysponuje licznymi uprawnieniami, które obejmują znaczną część funkcji uprzednio pełnionych przez innych regulatorów w ramach ustawodawstwa dotyczącego ochrony konsumenta. Organ ten będzie miał wyłączne uprawnienia do nadzorowania zgodności z przepisami dotyczącymi działalności prowadzonej przez pośredników posiadających aktywa w wysokości powyżej dziesięciu miliardów dolarów, a także wspólne kompetencje wraz z innymi organami nadzoru w odniesieniu do pośredników dysponujących aktywami poniżej podanej wartości.

3.10.2 EKES jest zdania, że w pierwszej kolejności należy przeanalizować następujące kwestie:

— W Stanach Zjednoczonych Urząd Finansowej Ochrony Konsumentów podlega Rezerwie Federalnej. Można to uzasadnić koniecznością ograniczenia kosztów administracyjnych działalności urzędu; może to mieć jednak negatywne konsekwencje dla jego autonomii i niezależności. EKES w związku z tym uważa, że powinno się rozważyć możliwość nadania takiemu urzędowi większej niezależności.

— Uprawnienia takiego urzędu w pewnych okolicznościach mogłyby kolidować z uprawnieniami organów nadzorujących pośredników finansowych. Z wyprzedzeniem należy określić hierarchię priorytetów, tak aby pomoc w zażegnaniu jakichkolwiek sporów, ponieważ największe znaczenie ma nie tylko stabilność pośredników i rynków, lecz także ochrona inwestorów detalicznych. Konieczność ochrony inwestorów nie może być podporządkowana żadnym innym zasadom. Tak naprawdę można mówić o zrównoważonym wzroście dopiero wtedy, gdy potrzeby i ochronę najsłabszych podmiotów umieści się w centrum całego systemu.

— Ważne jest skoncentrowanie się na usługach i produktach finansowych, a nie po prostu na instytucjach finansowych. Urząd ochrony konsumentów musi mieć własną jurysdykcję i możliwość interweniowania w dowolnym momencie oferowania usług lub produktów finansowych obywatelom, nawet jeśli te usługi lub produkty zasadniczo nie wymagają zaangażowania pośredników finansowych, którzy i tak podlegają innym formom nadzoru.

3.11 Kolejną ważną kwestią, na którą należy zwrócić uwagę, jest zbiór przepisów mających na celu przeciwdziałanie pokusie nadużycia w odniesieniu do instytucji uważanych za zbyt duże, by upaść. Odnośne przepisy ustalone przez ustawodawcę amerykańskiego są surowe i dalekosiężne, przewidują bowiem możliwość prewencyjnego interweniowania i zarządzania sprzedażą części przedsiębiorstwa w celu uniknięcia ryzyka systemowego oraz wymóg opracowania planu likwidacji konglomeratów prowadzących działalność na szeroką skalę lub tak dużych, że jakiegokolwiek interwencje stają się problematyczne. Przewidziano również zasadę, zgodnie z którą oddziały utworzone w innych państwach są objęte tymi samymi przepisami, co w rezultacie wpływa na działalność niektórych ważnych podmiotów w UE.

3.11.1 Krokiem w tym kierunku jest utworzenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego. Ograniczanie uprawnień dużych grup jest rozsądne pod wieloma względami. Oprócz zmniejszenia ryzyka systemowego, co doprowadzi do upadku źle zarządzanych banków, pomoże to konkurencji, która z kolei powinna kontrolować stopy procentowe, zwiększając tym samym dostępność kredytów dla klientów. Pomysły te zostały już podsunięte w przeszłości i regulatorzy bez wątpienia powinni im byli poświęcić więcej uwagi, zwłaszcza z uwagi na szczególny charakter sektora finansowego, który nie ma nawet fizycznych ograniczeń tworzonych przez inne formy produkcji.

3.11.2 Mimo że wielkość grupy ma pierwszorzędne znaczenie, należy pamiętać o tym, że nie tylko to decyduje o systemowym znaczeniu pośrednika, które zależy także od jego funkcji w systemie, łatwości jego zastąpienia oraz stopnia wzajemnych powiązań grupy na szczeblu krajowym i międzynarodowym. Pomimo swych nadmiernych rozmiarów niektórzy pośrednicy mogą wspólnie upaść, gdyż narażeni są na to samo ryzyko.

(²) Pub.L. 111–203, H.R. 4173.

3.11.3 W kontekście regulacji usług finansowych EKES podkreśla, iż należy przyjąć wyważone podejście. Zwraca on uwagę na znaczne korzyści w zakresie stabilności finansowej, wzrostu gospodarczego i wydajności gospodarki realnej, jakie wynikają w długim okresie z bardziej rygorystycznych uregulowań dotyczących instytucji finansowych.

3.12 Do środków zawartych w nowych regulacjach finansowych Stanów Zjednoczonych zalicza się między innymi: system wczesnego ostrzegania przed głównymi rodzajami ryzyka systemowego, regulację systemu pozabankowego, utworzenie rady ds. stabilności finansowej, skuteczne ustawodawstwo dotyczące agencji ratingowych, środki na rzecz przejrzystości i wiarygodności instrumentów niestandardowych, w tym rynków pozagiełdowych, oraz sekurytyzację za pomocą papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami i fundusze hedgingowe.

Pierwszy krok Unii Europejskiej polegał na zareagowaniu na kryzys i wystąpieniu w obronie potrzeby międzynarodowej koordynacji, co jest zasadniczym warunkiem zapewnienia równych szans na szczeblu międzynarodowym.

3.13 Należy zadać sobie pytanie, czy władze różnych państw reprezentują jako całość podobne i zintegrowane podejście, ponieważ jeden z głównych problemów wynika z regulacyjnej rozbieżności między różnymi rynkami finansowymi.

3.14 Europa nie powinna dalej zwlekać z ukończeniem realizacji reform, które powinny zostać włączone do przepisów krajowych obowiązujących od 2013 r., tak aby nie działać na niekorzyść firm i europejskiego systemu finansowego, który zdaniem międzynarodowych inwestorów jest źle zarządzany z uwagi na różnice pomiędzy państwami członkowskimi i nieskuteczność modelu legislacyjnego.

3.15 Pomimo wysiłków podejmowanych przez Komisję w celu spójnej regulacji jednolitego rynku silne interesy gospodarcze i polityczne jeszcze bardziej utrudniają utworzenie skutecznego i dalekosiężnego europejskiego systemu nadzoru.

3.16 EKES podkreślił niedawno potrzebę pilnego wzmocnienia ram ustawodawczych i regulacyjnych i popiera wysiłki Komisji podejmowane w tym celu. Społeczeństwo obywatelskie na szczeblu europejskim i krajowym musi nadal domagać się od władz i organów publicznych szybkiego przyjęcia nowych przepisów w sektorze finansowym. EKES ma do odegrania naprawę ważną rolę, zarówno bezpośrednio, jak i za pośrednictwem organizacji, do których należą jego członkowie, co powinno sprzyjać poważnej i dojrzałej debacie w państwach członkowskich. Przyszłość nowej zrównoważonej gospodarki i rynków finansowych zorientowanych na zrównoważony rozwój i wzrost będzie w głównej mierze zależała od jakości regulacji finansowych. Konieczne są lepsze i surowsze przepisy, tak aby rynek ponownie wprowadził do sektora biznesowego wymiar etyczny jako kodeks postępowania.

4. Uwagi szczegółowe

4.1 W przedmiotowym komunikacie nie ma mowy o zaangażowaniu zainteresowanych stron w proces oceny wpływu ani o przyjętych środkach. Pojawia się jedynie wzmianka o tym, że proces ten miał miejsce. Kim są jednak zainteresowane strony? Czy odnosi się to do typowych konsultacji elektronicznych, które bez wątplenia obejmowały przemysł i niektóre grupy ekspertów lub inne grupy (zawsze wyznaczone w ramach systemu finansowego), ale z bardzo małym udziałem pracowników i konsumentów? Jeśli tak, to nadal brakuje rzeczywistej równowagi między różnymi interesami, które trzeba uwzględnić od samego początku procesu reformowania.

4.2 EKES wzywa Komisję do poświęcenia większej uwagi podmiotom społeczeństwa obywatelskiego i do upewnienia się, że ich zaangażowanie jest znaczące. EKES wzywa Komisję do efektywniejszego rozlokowania zasobów własnych w celu lepszej koordynacji międzynarodowej pomiędzy demokratycznymi instytucjami we wszystkich państwach członkowskich UE. W celu zaangażowania obywateli europejskich i informowania ich o niektórych trudnych, lecz potrzebnych zmianach, konieczne jest opracowanie poważnego programu, który byłby odpowiednio finansowany.

4.3 Łączne wysiłki w ramach różnych inicjatyw ustawodawczych nie zostały wyjaśnione, zwłaszcza dlatego, że odnośne środki nie są omawiane w odpowiednim kontekście, a niektóre z nich (Bazylea III, przyszłe międzynarodowe standardy rachunkowości) będą leżały w gestii stron trzecich, na przykład Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego i RMSR⁽³⁾.

4.4 EKES wzywa do wprowadzenia kompleksowej, skutecznej i wyważonej regulacji. W celu uniknięcia niekorzystnych skutków EKES zaleca przeprowadzenie dogłębnej analizy wszystkich inicjatyw regulacyjnych pod kątem środków niezbędnych dla systemu finansowego i rynku kapitałowego. Stabilny i skuteczny system powinien sprzyjać stabilności finansowej i płynności gospodarki realnej. Komisja będzie musiała zmierzyć się z trudnym zadaniem – w kontekście gruntownego przeglądu całego systemu regulacji rynków – polegającym na znalezieniu równowagi między środkami ostrożnościowymi, zwiększonymi wymogami kapitałowymi, lepszym zabezpieczeniem przed ryzykiem i lepszą klasyfikacją ryzyka oraz rozwojem gospodarczym. Komisja będzie musiała wykonać to zadanie w sytuacji, gdy kryzys finansowy i gospodarczy nasilił się poważnie z powodu działań służących konsolidacji budżetowej.

4.5 EKES wzywa Komisję do zdwojenia wysiłków, które umożliwią współdziałanie z władzami w najważniejszych państwach, zwłaszcza w krajach grupy G 20.

⁽³⁾ Rada Międzynarodowych Standardów Rachunkowości.

4.6 Zgodnie z informacjami udzielonymi przez Komisję, kolejnych trzydzieści wniosków ustawodawczych ma zostać omówionych i przyjętych do końca następnego roku, przy czym należy je jeszcze uwzględnić w porządku obrad Parlamentu. EKES wyraża znaczne zaniepokojenie i ma poważne wątpliwości co do tego, czy program ten zostanie zrealizowany. Następne dwie prezydencje Unii będą miały do wykonania trudne zadanie, zaś rola prezydenta Unii, której celem jest zapewnienie ciągłości i skuteczności działań, musi jeszcze nabrać znaczenia. Komisja powinna zwrócić się do Parlamentu Europejskiego i Rady o przyspieszenie opracowywania przepisów dotyczących rynków, ponieważ regulacje te powstają zbyt długo.

4.7 EKES jest gotów wspierać Komisję w realizacji tego procesu oraz przyczynić się do wprowadzenia lepszych regulacji poprzez wydawanie opinii i stałe prowadzenie bezpośrednich konsultacji. Komisja mogłaby wyznaczyć EKES-owi zadanie uzasadniania w państwach członkowskich potrzeby podjęcia

szybkich i całościowych decyzji w sprawie regulacji rynków finansowych; mogłoby to odbywać się w ramach lokalnych inicjatyw publicznych, w których uczestniczyłyby podmioty społeczne i gospodarcze oraz organizacje zapewniające ochronę konsumentów usług finansowych. EKES we współpracy z siecią krajowych i międzynarodowych rad społeczno-gospodarczych może w znaczny sposób przyczynić się do skutecznej realizacji procesu poprzez podejmowanie działań zorientowanych na:

- kierowanie uwagi na daną kwestię,
- wzmocnienie koordynacji europejskiej i międzynarodowej,
- rozpowszechnianie wniosków omawianych w ramach debaty europejskiej,
- udostępnianie własnego doświadczenia i kompetencji.

Bruksela, 16 lutego 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON
